

l'Esquellot

PUBLICACIO HUMORISTICA

Surt el primer i tercer diumenge de cada mes

Preu: 20 cèntims

Granollers, 7 Maig 1933

Redacció i Administració: Rec d'en Puig

Trimestre, 1 pta.

Sant Miquel de la F. A. I. ens parla clar

En la darrera vaga que no va celebrar-se, tothom, amb marcada mala fe, ens informà que els militants de la F. A. I. es reunien a càn Carrencà. Podem assegurar que no hi han anat ni pensen anar-hi tampoc, perquè disfruten d'una vall a propòsit on poden prendre acords i enrabiades davant del sant que els presideix.

Els anarco-sindicalistes es reuneixen a Sant Miquel de la Fai; i perquè no en dubtin, vaig a transcriure tot quant em conta el Sant Miquel, un dia que vaig trobar-lo de bona lluna i que feia descans dominical.

—No dubto que li agradarà conèixer, — comença dient sant Miquel, — com vaig passar-me a sant. El meu cas és únic a Espanya i fins goso dir que a tot el món. Cansat de donar tòmbs per totes les ciutats on freqüentment es celebren llúides vagues, i vençut per les amables carícies mastegòriques dels guardes d'assalt, vaig decidir recloure'm en aquests apacibles paratges i posar una botigueta de sant, en aquesta cova que és un vertader palau de la natura.

He tingut molta sort, puix que amb tants de segles que hi visc no ha vingut cap més sant a fer-me la competència. Una vegada un sant Gabriel de la U. G. T. pensava posar la botigueta en les coves d'act al davant, però era un miserable sant que no hauria pogut pagar un lloguer tan crescut.

Cada dia tinc més clientela; no us podeu figurar la corrua d'afiliats a la C. N. T. que vénen descalços d'arreu d'Ibèria a complir prometençes i a demanar-me de genolls que els enviï una vaga cada setmana. Com és natural, no puc complaure a tothom, puix heu de saber que les vagues no me les fabrico jo. Cada dia en rebo menys de l'estranger perquè se les necessiten per a ells i em sembla que aviat Espanya es quedarà sense ni una, ja que, tenint en compte que sóc l'únic sant de la F. A. I., no sé on podran dirigir-se en demanda d'aquest preciós producte tan necessari als obrers.

Jo ho sentiria molt, tan pel negoci, — que ben mirat és primer que tot, — com pel popbbble.

El dia, però, que no pugui servir-los més vagues, començaré a vendre alguna revolucioneta, que precisament ara n'he rebut unes de molt barates. Puc oferir-les a tres pessetes la lliura i garanteixo que són de les bones; no com aquestes altres que s'han venut d'amagat i que a l'hora d'usar-les fan figa.

Si veiés que el negoci no marxa com cal, no tindria inconvenient, — per més sant Miquel de la F. A. I. que sóc, — de vendre gorres a "quadros", i corbates a pesseta, ja que als de la F. A. I. els és tan necessària una revolucioneta com una gorra a "quadros". Quasi gosaria dir que sense aquestes gorres especials, no existiria la seva organització, avui tan admirada de tothom.

Aquest estiu faré un mes de vacances i m'agradaria poder passar-lo a Sant Feliu de Codines, al qual procuraria convèncer perquè es canviï el nom i les idees. Sant Feliu de la C. N. T., li escauria més i així jo tindria un representant.

De retorn de les vacances m'aturaré a Granollers i vostè mateix pot avisar al Sindicat perquè aquest any, per la Festa Major, aixequin un envelat a honor meu, en el parc de l'estació i que em cerquin una santa per a ballar la dansa d'obres sense feina, i així els polítics d'En Alexandre F. Torras Lerroux s'estalviaran de fer-lo ells.

En aquest moment Sant Miquel de la F. A. I. s'aixeca, m'ofereix la mà i acaba:

—Ja he parlat prou: deix'm en pau que tinc de fer descans dominical i quasi no em restarà temps.

Suposo que vostè haurà constatat que encara que en el meu establiment solament s'hi venen vagues i coses així, jo per això no sóc cap vagarro.

Sant Miquel de la F. A. I. i el nostre redactor El

Pastoret Dafnis «manu-manu»

Per la transcripció,

EL PASTORET DAFNIS